

soner under Erhvervsbeskatningen, om hvilke det slet ikke kan begrundes, at de skal inddrages under den. Det er det rene og klareste Standpunkt at blive staaende ved den Affattelse, som den nugældende Lov har paa dette Punkt, og det er at komme ind paa et Skraaplan at udvide Rammerne paa den Maade, som her er foreslaaet. De Ændringsforslag, der er stillede her, og ligeledes den Ændring af Loven, som denne allerede paa et tidligere Tidspunkt, da den ikke forelaa som midlertidig Lov, men som en blivende, undergik i Folketinget ved, at man unddrog Indtægter paa 2,500 Kr. fra at komme ind under Beskatningen, viser jo bedst, hvor haltende hele det Grundlag er, som man her vil benytte i Lovens nye Form. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa som det eneste rationelle at stryge alle disse Personer af § 1. Derved bringer man paa det Punkt Lovforslaget i Overensstemmelse med den nuværende Lov og undgaar at forfordele Opholdskommunen i saa høj Grad, som ellers vilde blive Tilfældet.

Dalsgaard: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har under Nr. 2 og 3 stillet Ændringsforslag til § 1, og jeg skal tillade mig at omtale disse med et Par Ord. Ændringsforslag Nr. 2 er for saa vidt i Overensstemmelse med Flertallets Ændringsforslag under Nr. 5 — som derfor ogsaa er tiltraadt subsidiært af det Mindretal, hvortil jeg hører —, som vort Ændringsforslag ogsaa gaar ud paa, at det mellemkommunale skattefrie Beløb for de Personer, der her er Tale om, skal forhøjes fra, som foreslaaet i Lovforslaget, 2,500 Kr. til 3,500 Kr. Flertallet har i Betænkningen begrundet dette Ændringsforslag med, at Opholdskommunen i mange Tilfælde ikke kunde faa Dækning for de kommunale Udgifter, som disse Personers Ophold i Kommunen paaførte den, naar de ikke havde en Indtægt af over 2,500 Kr., og da det dog er ret urimeligt, synes det mig, at der skal svares mellemkommunal Skat til den saakaldte Erhvervskommune for saadanne Personer, som faktisk paafører Opholdskommunen Tab og ikke paafører Erhvervskommunen Udgift, er det absolut rigtigt, at Beløbet forhøjes. Og at det forhøjes som foreslaaet af Flertallet fra 2,500 Kr. til 3,500 Kr., vil sikkert i Almindelighed være passende. Mindretallet finder, at det Argument, som Flertallet har gjort gældende, at det Beløb, der fritages for mellemkommunal Beskatning, dog bør være saaledes, at Opholdskommunen

ikke har Tab af at have de Folk boende i Kommunen, maa føre til, at i alle de Tilfælde, hvor København eller Frederiksberg er enten Opholdskommune eller Erhvervskommune, bør Beløbet yderligere forhøjes, fordi de Opholdskommuner, her bliver Tale om, altsaa København, Frederiksberg og de omliggende Kommuner, i mange Tilfælde vil have Tab af at have Familieforsørgere boende, hvis Indtægt ikke overstiger 3,500 Kr. Derfor gaar vort Ændringsforslag ud paa, at i Almindelighed skal det mellemkommunale skattefrie Beløb sættes til 3,500 Kr., men hvis København eller Frederiksberg er enten Opholdskommune eller Erhvervskommune, skal det sættes til 5,000 Kr. Jeg skal tilføje, at Ændringsforslaget ikke er redigeret helt i Overensstemmelse med, hvad jeg nu udtaler. Det er nemlig redigeret saaledes, at Bestemmelsen om de 5,000 Kr. kun kommer til Anvendelse, hvor det er København eller Frederiksberg, der er Erhvervskommune. Bliwer Mindretallets Ændringsforslag vedtaget, forbeholder vi os til tredie Behandling at foreslaa det ændret derhen, at Bestemmelsen gælder ikke blot, naar København eller Frederiksberg er Erhvervskommune, men ogsaa naar en af dem er Opholdskommune. I saa Fald skal det mellemkommunale skattefrie Beløb altsaa være 5,000 Kr. Da jeg ved, at dette Ændringsforslag vil blive yderligere motiveret fra anden Side, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger om dette Forslag og anbefale det paa det bedste.

Det andet af Mindretallet stillede Ændringsforslag er det under Nr. 3 til § 1. Det tilsigter at afværge, at den mellemkommunale Beskatning bliver udvidet til at omfatte den Biindtægt, som Personer, der er Medlemmer af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende for en i en anden Kommune værende Virksomhed, kunde have ved et saadant Bierhverv. Mindretallet har haft ikke ringe Betænkelse ved at gaa med til, at den mellemkommunale Beskatning udvides saa stærkt, som det i øvrigt er gjort i Lovforslaget, men man har ment at kunne forsvare at gaa med dertil, naar det mellemkommunale skattefrie Beløb forhøjes i Almindelighed fra 2,500 Kr. til 3,500 Kr. og, naar København eller Frederiksberg er enten Opholds- eller Erhvervskommune, forhøjes til 5,000 Kr. Men at udstrække den mellemkommunale Beskatning, saa at den ikke blot kommer til at omfatte de Personer, som har Forretningslokale i en anden Kommune end deres Opholdskommune eller dog har fast An-